

се много пари, безъ да се получи нѣщо. Наистина ученитѣ могатъ да познаватъ, кжде се таятъ богатствата подъ земната кора, но и тѣхното предсказание много пжти излиза погрѣшно.

Нашата страна не е много богата съ подземни богатства, както е напр. Англия, Германия или Северо-Американскитѣ Съединени Щати, но тя и не е бедна, както се е мислило по-преди. Въ последнитѣ 20—25 години, отъ какъ взеха да се правятъ проучвания, откриха се разни руди.

Медна руда се копае отъ Медна планина при гара Елисейна, Кара баиръ, Росенъ баиръ (Бургаско); оловни руди се добиватъ около с. Искрецъ (Софийско) и мина Плакалница; оловно-медна руда е извадена при с. с. Сърчица, и Дуракъой (Хасковско); оловно-сребърни-цинкови сж добивани при селата Кумбурларъ (Хасковско) и Бѣлица (Станимашко); злато въ Чирпанско и др. Освенъ това въ България на много мѣста (Перникъ, Своге, Хасково, Тръвненско и др.) се добиватъ каменни вжглища.

Каменна соль, обаче, въ България още не е добивана. Нашитѣ учени хора казватъ, че и у насъ има залежи на каменна соль, но точно кжде се крие тя, не е могло да се отгатне. Сега вече се знае, кжде се намиратъ тия залежи, и държавата взема мѣрки, за да изчисли, точно какво пространство заематъ солнитѣ залежи, на каква дълбочина се намира каменната соль и колко дебели сж солнитѣ пластове.

Интересно е да знаете, какъ сж открити първитѣ каменно-солени пластове у насъ и кжде.

Най-напредъ се заговори за солени извори край гр. Провадия презъ м. януарий 1927 година. Тогава се водѣше още голѣмата общоевропейска